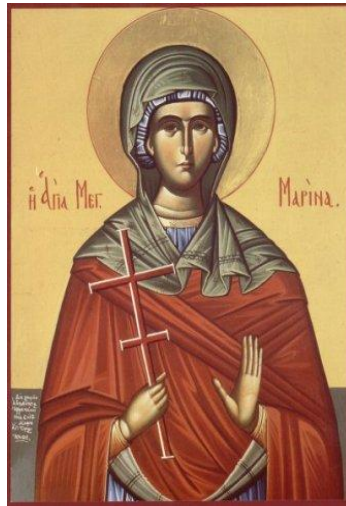

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738
ΚΥΡΙΑΚΗ Ε ΜΑΤΘΑΙΟΥ 17^η Ιουλίου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 167

Το πρόγραμμα στην ηλεκτρονική μας σελίδα: www.agioiapistoloi.gr

Βιογραφία της Αγίας

Η μακαρία αυτή κόρη και καλλιπάρθενος μάρτυς γεννήθηκε εις την Αντιόχεια της Πισιδείας το έτος 270 μ.χ. από γονεῖς περιφανεῖς μεν ἀλλ' εἰδωλολάτρας.

Ο πατήρ της ἦτο ἱερεύς, εἰδωλολάτρης, το ὄνομα Αἰδέσιος. Ἡ Μαρίνα ἦτο μονάκριβη κόρη των γονέων της.

Ολίγον μετὰ την γέννησίν της πέθανε ἡ μητέρα της, καὶ ὁ πατήρ της ἔδωκε το βρέφος σε μία ξένη γυναίκα, ἡ οποία καθόταν ἔξω ἀπὸ την πόλη, γὰρ να το θηλάζει. Εἰς τον τόπον αὐτόν, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, εὐρίσκοντο καὶ Χριστιανοί.

Ὅταν μεγάλωσε λίγο καὶ ἄρχισε να ομιλή ἀκούσε κάποιους να συζητοῦν περὶ της πίστεως του Χριστοῦ καὶ ἐπειδὴ ἔτυχε ἐκ φύσεως να εἶναι ἀγαθῆς ψυχῆς καὶ καλῆς προαιρέσεως κόρη, ἀκόμη δε καὶ συνετὴ καὶ φρόνιμη, ἐδέχθη τον σωτήριο λόγο εἰς την καρδιά της εὐθύς ὅταν ἀκούσε, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἀγαθός Θεός, αἰώνιος καὶ πολυεύσπλαχνος καὶ ἐγένε ἀνθρώπος γὰρ να σώσει τον ἄνθρωπο, ὅτι ἐσταυρώθη ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τον ἄνθρωπο καὶ ἀνεστήθη ἐνδόξως καὶ ἀνέβηκε εἰς τους οὐρανοὺς καὶ ἐκάθισε εἰς τα δεξιὰ του Θεοῦ καὶ Πατρός.

Αυτά και άλλα παρόμοια ακούον το χαριτωμένο και ωραιότατον κοράσιον, ερίζωσε στην ψυχή της ο σπόρος της πίστεως ως κόκκος σινάπεως και με την συνεργείαν της Θείας Χάριτος εν καιρώ απέδωσε τον καρπόν.

Όσο μεγάλωνε η κόρη σωματικώς, τόσο επλουτίζετο και η γνώσις και η φρόνησις της και εφλόγιζε ο πόθος του Χριστού στην καρδιά της και καθημερινώς προσευχόταν εις Αυτόν να την αξιώση να γίνη κοινωνός των Μαρτύρων εις όλους δε ωμολόγει ότι είναι Χριστιανή, και τα είδωλα κετέκρινε. Για αυτό και ο πατέρας της, ο αναιδής Αιδέσιος, την μίσησε και δεν ήθελε ούτε στο πρόσωπο να την δη και την αποκλήρωσε από την περιουσία του.

Όσο ο σαρκικός πατέρας της την απεστρέφετο, τόσο ο Ουράνιος πατέρας της την περιέβαλλε με την αγάπην του και με θεία Χάρι την ενίσχυε εις τους αγώνας της ζωής και εις τα μαρτύρια της τα οποία επηκολούθησαν ενωρίτατα.

Τα μαρτύρια της Αγίας

Η Μαρίνα ήτο ηλικίας μόλις 15 ετών. Εις την Ανατολήν την εποχή εκείνη έπαρχος ήτο κάποιος Ολύβριος, άγριος και θηριόγνομος άνθρωπος. Συνέβη ούτος να μεταβή από τα μέρη της Ασίας εις την Αντιόχειαν, και κατά τύχην είδε στο δρόμο την ωραία κόρη Μαρίνα, η οποία πήγαινε εις το πατρικό της ποιμνιον.

Τόση εντύπωση του έκαμε η ομορφιά της, ώστε κατελήφθη από δυνατό σαρκικό έρωτα και έβαλε στο νου του να την κάμη γυναίκα του, ο ασεβής και διατάζει να του την φέρουν εις το κριτήριον. Και καθώς την οδηγούσαν προσηύχето εις τον δρόμον να της δώση ο Κύριος σοφίαν και δύναμιν να φυλάξη ως τέλος την ευσέειαν, να νικήση τα κολαστήρια, να στεφανωθή με τους αγίους μάρτυρας.

Όταν έφθασαν εις το παλάτι, την ρώτησε ο άρχων το όνομά της και ποιόν Θεό πίστευε. Η δε απαντούσε άφοβα, Μαρίνα με λένε, είμαι ελευθέρων γονέων τέκνον και εύχομαι να γίνω δούλη του Θεού και Σωτήρος μου Ιησού Χριστού. Όλοι οι εκεί παρευρισκόμενοι εθαύμασαν τόσο την ομορφιά της κόρης όσο και το μεγάλο θάρρος της.

Πλην όμως την εφυλάκισαν εως την άλλη μέρα γιατί είχαν μία επίσημη εορτή την άλλη μέρα και επρόκειτο να έλθουν όλοι οι κάτοικοι να προσφέρουν θυσία. Και τότε έφεραν και την Μαρίνα με την ελπίδα ότι θα θυσιάζε και αυτή εις τους ψεύτικους Θεούς όταν θάβλεπε όλους τους άλλους. Αλλά άδικα και ανόητα εσκέφθηκαν.

Εκείνη δεν εκινήθη από την θέσι της ούτε με τις κολακειές του άρχοντος, ούτε με τις παχυλές υποσχέσεις του ότι θα της χάριζε μεγάλα πλούτη, αλλά ούτε τις απειλές φοβήθηκε ότι θα την βασανίση με χίλια βασανιστήρια. Αντιθέτως του απήντησε με μεγάλο θάρρος.

«Μην ελπίζης άδικα, Ηγεμών, ότι μπορώ να φοβηθώ τα μαρτύρια. Καμμία θλίψις ή συμφορά ή ξίφος ή πυρ ή βίαιος θάνατος θα μπορεί να με χωρίσει από τον Χριστό μου. Ούτε η λάμψις του χρυσού και του πλούτου μπορούν να με δελεάσουν, γιατί όλα αυτά είναι φθαρτά και πρόσκαιρα, η δε ψυχή είναι αθάνατος και ποθεί τα αιώνια.

Για αυτό εμείς οι χριστιανοί καταφρονούμεν τας απολαύσεις του κόσμου αυτού ως προσκαιρους και υπομένουμε τα λυπηρά και οδυνηρά της μιας ημέρας, για να κερδίσουμε την αθάνατο ζωή και την αιώνιο απόλαυσι. Και αν νομίζης ότι ψεύδομαι, εδώ είμαι, δοκίμασέ με, για να γνωρίσης και συ την αλήθεια από τα έργα.

Δείρε με σφάζε με, κάμη με, πνίξε με, τυράννισε μέ, με χίλια βασανιστήρια και όσο χειρότερα με βασανίζεις, τόσο με δοξάζει ο Χριστός στην μέλλουσα ζωή».

Αυτά και άλλα πολλά αφού άκουσε ο τύραννος, θέριεψε η άγρια καρδιά του από το θυμό, αλλά κρατήθηκε για λίγο ακόμη με την ελπίδα μήπως την δελεάση σαν γυναίκα απλή και απνήρευτη, και εξακολούθησε να την κολακεύη λέγων: Μαρίνα, σε παρακαλώ προσκύνησε

τους Θεούς για να γλιτώσης από τα δεινά κολαστήρια και σου υπόσχομαι να σε πάρω για γυναίκα μου, να δοξασθής πιο πολύ από όλες τις γυναίκες της πόλεως και να έχεις πάσαν απόλαυσιν. Αυτά και άλλα παρόμοια εφλυάρει ο αφρονέστατος.

Επειτα όταν είδε ότι τον ενέπαιζε η αγία και κατεφρόνει τα λόγια του, δεν μπόρεσε πια να κρύψει την εσωτερική του αγριότητα και διατάζει τους στρατιώτες να την γυμνώσουν και να την δειρουν άσπλαχνα με αγκαθωτά ραβδιά σκληρά, τόσο σκληρά την έδειραν που η γη όλη κοκκίνησε από τα αίματα που έτρεχαν από την σάρκα της που την κατεξέσχίζαν.

Η Μάρτυς υπέφερε ανδρείως τους πόνους και ούτε εστένεξε ούτε δάκρυσε ούτε καν σκυθρώπασε καθόλου. Στεκόταν στερεά και αήττητος κυττάζουσα προς τον ουρανό, και νοερώς επεκαλείτο την δύναμι και την βοήθεια του Θεού.

Αφού την έδειραν πολλή ώρα, διέταξε ο άρχων ο απάνθρωπος να την φυλακίσουν πάλι όχι από λύπη αλλά για να τη πεθάνη τόσο γρήγορα και να την ξαναβασανίσει πάλι. Και πράγματι την έρριξαν σε ένα σκοτεινό τόπο. Και ύστερα από μερικές μέρες την ξανάφεραν εις το κριτήριο και αφού την κρέμασαν, ξέσχισαν τα πλευρά της με σιδερένια νύχια.

Τόσο δεν την καταξέσχισαν, ώστε παραμορφώθηκε το σώμα της, και όχι μόνο ο λαός λυπήθηκε και συμπόνεσε και έκλαψε γι' αυτήν, αλλά και αυτό ο θηριώδης Αρχων γύρισε το πρόσωπό του από αυτήν γιατί δεν υπέφερε να βλέπη την ασχημία και την παραμόρφωσι της πρώην ωραιότητας και παγκάλου κόρης.

Την ξαναφυλάκισαν στον ίδιο σκοτεινό τόπο και την άφησαν χωρίς τροφή και χωρίς περιποίηση. Αλλά όμως όσο και αν το σώμα της παραμορφώθηκε και κουρελιάστηκε, η ψυχή της ανεκαίνισθη και λαμπρότερα έγινε και ευχαριστούσε τον Κύριον με την προσευχή της που την αξίωσε να βασανιστή για την αγάπη του

Θαύμα Αγίας Μαρίας

Πολλές φορές στην ζωή μας, σαν συνειδητοί Χριστιανοί, επικαλούμεθα τον Θεό και τούς Αγίους Του.

Αυτό λοιπόν έκανε και μια οικογένεια από την Κύπρο, γνωστή από τις τηλεοπτικές εκκλήσεις της πριν δύο χρόνια, για την εξεύρεση δότη προκειμένου να βρεθεί μόσχευμα για εγχείρηση στο μικρό παιδί τους, τον Ανδρέα που έπασχε από λευχαιμία.

Μόσχευμα βρέθηκε και οι γονείς ετοιμάστηκαν για να ταξιδεύσουν στις ΗΠΑ, όπου θα γινόταν η λεπτή χειρουργική επέμβαση μεταμόσχευσης μυελού.

Όλοι θυμόμαστε τότε την αγωνία της οικογένειας του Βάσου Βασιλείου από τη Λεμεσό και τις καθημερινές εκκλήσεις τους στον Χριστό μας για να σώσει το παιδί τους.

Πριν λοιπόν ξεκινήσουν για την εγχείρηση οι γονείς άκουσαν για τα θαύματα της Αγίας Μαρίας και πήραν την πρωτοβουλία να τηλεφωνήσουν στο μοναστήρι της Αγίας Μαρίας στην Άνδρο και να ζητήσουν την ευλογία Της.

Στο τηλέφωνο ο ηγούμενος της Μονής αρχιμανδρίτης Κυπριανός υποσχέθηκε πως θα προσευχηθεί στην Αγία και ευχήθηκε στους γονείς να έχει το παιδί την Αγία Μαρίνα στο χειρουργείο για βοήθεια. Πράγματι με την ευχή του ηγουμένου Κυπριανού στις αποσκευές τους και με ακράδαντη την πίστη για τη βοήθεια της Αγίας Μαρίας οι δύο γονείς και ο μικρός Ανδρέας μετέβησαν στις ΗΠΑ. Μετά τις καθιερωμένες προκαταρκτικές εξετάσεις προετοιμασίας ο μικρός Ανδρέας εισήλθε για την πραγματικά πολύ σοβαρή και λεπτή εγχείρηση. Λίγη ώρα πριν το χειρουργείο παρουσιάστηκε στον ιατρό που θα χειρουργούσε τον μικρό Ανδρέα μία γυναίκα.

Είπε πως είναι γιατρός και παρακάλεσε να παρακολουθήσει την εγχείρηση, επειδή ήταν προσωπική ιατρός του μικρού Ανδρέα. Η συζήτηση της γυναίκας με τον χειρουργό έδειχνε πως κατείχε την ιατρική επιστήμη και δεν άφηνε καμιά αμφιβολία στο χειρουργό να σκεφτεί πως δεν είναι ιατρός.

Εκείνος πάντως της είπε πως δεν επιτρέπεται να βρίσκεται στο χειρουργείο ξένος ιατρός και πως αποτελούσε πρακτική της ιατρικής του ομάδας να μην μετέχουν άλλοι στις λεπτές αυτές εγχειρήσεις.

Η επιμονή όμως της γυναίκας έκαμψε την αρχική αδιαλλαξία του χειρουργού.

Της ζήτησε να αφήσει τα στοιχεία της στη γραμματεία και να εισέλθει στη συνέχεια στο χειρουργείο μαζί του.

Έτσι και έγινε.

Η άγνωστη ιατρός εισήλθε στο χειρουργείο και όχι απλώς παρακολουθούσε αλλά συμμετείχε ενεργά στην εγχείρηση του μικρού Ανδρέα. Αρκετές φορές μάλιστα έδωσε τις κατευθύνσεις για το πώς έπρεπε να προχωρήσει η επέμβαση.

Όλα πήγαν καλά και ο γιατρός αφού την ευχαρίστησε εξήλθε του χειρουργείου.

Το ζεύγος Βασιλείου έτρεξε να πληροφορηθεί για το πώς πήγε η εγχείρηση.

«Όλα πήγαν πολύ καλά» τους είπε. Και πρόσθεσε:

«Δεν μπορώ όμως να καταλάβω πως είχατε μια τέτοια γιατρό για το παιδί σας και ήλθατε σε μένα.»

Οι γονείς έκπληκτοι του απάντησαν ότι δεν είχαν φέρει κάποια γιατρό και δεν γνωρίζουν κάτι σχετικό. Ο χειρουργός όμως επέμενε και τους είπε πως όταν εξήλθε από το χειρουργείο η γιατρός του μικρού Ανδρέα, παρέμεινε για λίγο μέσα με την υπόλοιπη ιατρική ομάδα.

Ως εκ τούτου κάπου εκεί γύρω έπρεπε να είναι και τους προέτρεψε να τη συναντήσουν.

Μάταια όμως έψαχναν να τη βρουν. Η γιατρός είχε εξαφανισθεί...

Σκέφθηκαν πως θα έφυγε και πήγαν μετά την προτροπή του χειρουργού στη γραμματεία να ζητήσουν τα στοιχεία της προκειμένου να την ευχαριστήσουν. Πίστευαν πως ίσως κάποια γιατρός από την Ελλάδα, ή την Κύπρο ευαισθητοποιήθηκε και ταξίδευσε στις ΗΠΑ για να συμβάλει στην λεπτή χειρουργική επέμβαση.

Με έκπληξη διαπίστωσαν πως η άγνωστη γυναίκα ιατρός είχε υπογράψει με το όνομα Μαρίνα από την Άνδρο (Marina from Andros).

Δεν πίστευαν αυτό που έβλεπαν.

Στέκονταν επί αρκετή ώρα αμήχανοι μπροστά στο θαύμα της Αγίας Μαρίνας.

Τα δάκρυα ευγνωμοσύνης και χαράς πλημμύρισαν τα μάτια τους.

Θυμήθηκαν αυτό που τους είχε πει ο σεβαστός γέροντας και ηγούμενος της ομώνυμης Ιεράς Μονής.

" Πηγαίνετε στην Αμερική και εύχομαι η Αγία Μαρίνα να είναι μέσα στο χειρουργείο "

Την απεριόριστη χαρά τους για την επιτυχή έκβαση της εγχείρησης και την επαναφορά της υγείας του μικρού Ανδρέα τη μετέφεραν στα ΜΜΕ μιλώντας για το αληθινό θαύμα.

Από τότε έβαλαν ως τάμα να βρίσκονται πάντοτε οικογενειακώς στην Άνδρο την ημέρα της μνήμης της Αγίας Μαρίνας.

Έτσι και πράττουν, ενώ όπως ανέφερε μοναχός της Μονής με τον οποίο συνομιλήσαμε δύο φορές, στα χρόνια που μεσολάβησαν από τότε, η οικογένεια Βασιλείου μεταβαίνει τακτικά από τη Λεμεσό κάθε καλοκαίρι στην Άνδρο για να ευχαριστήσει την Αγία Μαρίνα, που έσωσε τον μικρό Ανδρέα.